

Ročník 1975

Sbírka zákonů Československá socialistická republika

**ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

**SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA**

Částka 5

Vydána dne 28. února 1975

Cena Kčs 1,—

OBSAH:

13. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 43 (část území města Havířova)
14. Vyhlaška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv
-

13

U S N E S E N I

předsednictva České národní rady

ze dne 20. února 1975

**o vyhlášení doplňovací volby do Severomoravského krajského národního výboru
ve volebním obvodu č. 43 (část území města Havířova)**

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona ČNR č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volbu do Severomoravského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 43 a stanoví den jejího konání na sobotu dne 22. března 1975.

Erban v. r.

14

V Y H L Ā Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 17. ledna 1975

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Kubánskou republikou**

Dne 7. dubna 1973 byla v Havani podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 19. prosince 1974.

Podle svého článku 41 vstoupila Úmluva v platnost dnem 18. ledna 1975.

České znění Úmluvy se vyhlašuje současně.

Ministr.

Ing. Chára Štěpánek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA**mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou**

Československá socialistická republika a Kubánská republika, vedeny přáním upravit své konzulární styky v duchu přátelství, spolupráce a vzájemného respektování, existujícího ve vzájemných mezi oběma státy, na základě svrchovanosti, národní nezávislosti a rovnosti práv, rozhodly se uzavřít tuto konzulární úmluvu a za tímto účelem jmenovaly svými zástupci:

Za Československou socialistickou republiku

Ing. Miloslava Hružu,

náměstka ministra zahraničních věcí,

za Kubánskou republiku

dr. Pelegrina Torrasa de la Luz,

náměstka ministra zahraničních věcí,

kteří po vzájemné výměně plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se na tomto:

Článek 1**Definice**

Ve smyslu této úmluvy

- a) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) „konzulární obvod“ je území, určené konzulárnímu úřadu k výkonu jeho konzulárních funkcí;
- c) „vedoucí konzulárního úřadu“ je generální konzul, konzul, vicekonzul nebo konzulární jednatel, pověřený vedením konzulárního úřadu;
- d) „konzulární úředník“ je každá osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí,
- e) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba, která není konzulárním úředníkem a která vyko-

- nává na konzulárním úřadě administrativní nebo technické funkce. Pojem „konzulární zaměstnanec“ zahrnuje i osobu, která plní jiné úkoly, spojené s péčí o konzulární úřad;
- f) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci;
- g) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející, používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem;
- h) „rodinu příslušníci“ jsou manželé, nezletilé děti a rodiče členů konzulárního úřadu, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti;
- i) „konzulární archivy“ zahrnují všechny dokumenty, šifry a kódy, kartotéky, rejstříky, korespondenci, listiny, knihy, razítka, pečeti, záznamové pásky, filmy, magnetofonové pásky, gramofonové desky a kazety, zařízení a místnosti určené k jejich uložení a ochraně;
- j) „lod vysílačského státu“ je každé plavidlo, užívající vlajky vysílačského státu v souladu s jeho právními předpisy;
- k) „letadlo vysílačského státu“ je každé letadlo, registrované ve vysílačském státě v souladu s jeho právními předpisy

HLAVA I

Konzulární styky

Článek 2

Zřizování konzulárních úřadů

1 Každá ze smluvních stran může v souladu s touto úmluvou zřizovat se souhlasem druhé smluvní strany na jejím území konzulární úřady.

2 Sídlo a klasifikace konzulárního úřadu a jeho konzulární obvod budou pro každý jednotlivý případ stanoveny dohodou mezi vysílačským a příjímačským státem

3. Každá změna, týkající se konzulárního úřadu a jeho klasifikace, stejně jako konzulárního obvodu, bude uskutečňena na základě dohody mezi vysílačským a příjímačským státem.

Článek 3

Jmenování vedoucího konzulárního úřadu

1 Před jmenováním vedoucího konzulárního úřadu musí vysílačský stát diplomatickou cestou obdržet souhlas příjímačského státu s jeho osobou.

2 Vysílačský stát předá ministerstvu zahraničním všem příjímačskému státu diplomatickou cestou konzulský patent.

3 V konzulském patentu budou uvedena jména a příjmení vedoucího konzulárního úřadu, jeho třídu, sídlo konzulárního úřadu a konzulární obvod.

4. Vedoucí konzulárního úřadu se může ujmout výkonu konzulárních funkcí poté, co mu příjímačský stát udělí exequatur. Příjímačský stát však může umožnit vedoucímu konzulárního úřadu prozatímní výkon konzulárních funkcí již před udělením exequatur. V tomto případě se na něj plně vztahuje ustanovení této úmluvy.

Článek 4

Výkon funkcí vedoucího konzulárního úřadu osobou, pověřenou dočasným vedením konzulárního úřadu

1. Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu vykonávat své funkce nebo je-li místo vedoucího uprázdňeno, mohou být tyto funkce dočasně vykonávány konzulárním úředníkem tohoto nebo jiného konzulárního úřadu vysílačského státu nebo členem diplomatického personálu diplomatické mise vysílačského státu ve stále příjímačském jména a příjmení osoby, dočasně pověřené výkonem funkci vedoucího konzulárního úřadu, budou předem sdělena ministerstvu zahraničním všem příjímačskému státu

2 Osoba, pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu, požívá v souladu s odstavcem 1 tohoto článku všechny výhody, výsad a imunit, které nalezejí podle této úmluvy vedoucímu konzulárnímu úřadu.

Článek 5

Jmenování konzulárních úředníků a zaměstnanců

1 Jména a příjmení a třída konzulárních úředníků, kteří nejsou vedoucimi konzulárních úřadů, stejně jako jména a příjmení konzulárních zaměstnanců musí být sdělena neprodleně po jejich příjezdu nebo jmenování ministerstvu zahraničním všem příjímačskému státu.

2 Konzulární úředníci mohou být pouze občany vysílačského státu, kteří nemají trvalé bydlisko na území příjímačského státu.

3. Konzulární zaměstnanci mohou být občany vysílačského státu nebo příjímačského státu

4 Smluvní strany nelividou ve svých konzulárních stycích používat honorárních konzulárních úředníků.

Článek 6

Ukončení činnosti konzulárních úředníků a zaměstnanců

Funkce vedoucího konzulárního úřadu nebo jakéhokoliv jiného konzulárního úředníka nebo konzulárního zaměstnance jsou ukončeny zejména tehdy, jestliže jej vysílačský stát odvolá, odvolá-li příjímačský stát exequatur nebo sdělí-li příjímačský stát vysílačskému státu, že dotyčná osoba přestala být považována za člena konzulárního úřadu.

HLAVA II Konzulární funkce

Článek 7

Účel konzulární činnosti

1. Účelem výkonu konzulárních funkcí je:
- podporování přátelských styků mezi vysílařským a přijímajícím státem a napomáhání rozvoji hospodářských, obchodních, vědeckých, kulturních a turistických styků mezi oběma státy,
  - ochrana práv a zájmů vysílařského státu a jeho občanů v přijímajícím státě,
  - poskytování podpory a pomoc občanům vysílařského státu,
  - informování všemu připustným prostředky o podmínkách a vývoji hospodářského, obchodního, vědeckého, kulturního a turistického života v přijímajícím státě.
2. Ustanovení této úmluvy, týkající se občanů vysílařského státu, se přiměřeným způsobem vztahuje i na právnické osoby, které mají státní příslusnost tohoto státu v souladu s jeho právními předpisy.

Článek 8

Výkon konzulárních funkcí

1. Konzulární funkce vykonávají konzulární úředníci vysílařského státu.

2. Konzulární funkce jsou vykonávány v hraječském konzulárním obvodu. Mimo jeho hranice je lze vykonávat pouze s předchozím souhlasem přijímajícího státu.

3. Konzulární funkce rovněž mohou vykonávat členové diplomatického personálu diplomatické mise vysílařského státu v přijímajícím státě. V tomto případě budou nadále požívat výhod, vysad a imunit, které jim jsou poskytovány na základě jejich diplomatického statusu jména a příjmení členů diplomatického personálu diplomatické mise, kteří vykonávají konzulární funkce, budou sdělena ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

4. Výkon konzulárních funkcí, uvedených v toto úmluvě, stejně jako výkon dalších funkcí, kterými mohou být konzulární úřady pověřeny dohodou mezi vysílařským a přijímajícím státem, bude prováděn tak, aby nebyl v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 9

Poskytování pomoci konzulárního úřadu občanům vysílařského státu a jejich zastoupení

1. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímajícího státu poskytnout pomoc a učinit opatření k zajistění zastoupení občanů vysílařského státu před orgány přijímajícího

státu, jsou-li nepřítomni nebo nemohou-li z jakéhokoliv jiného důvodu v čas hájit svá práva a své zájmy.

2. Konzulární úředník může v souladu s právními předpisy vysílařského státu limit opatření k právní ochraně zájmů nezletilých a osob, které nemají plnou právní způsobilost a které jsou občany vysílařského státu, zvláště je-li nutné učinit opatření ke zlepšení potřebnosti nebo opatrovnicování.

Článek 10

Evidence občanů, vydávání cestovních dokladů a udělování viz

Konzulární úředníci mají právo:

- registrovat občany vysílařského státu, kteří mají bydliště nebo sídlo v jejich konzulárním obvodu, to nezprostřuje občany vysílařského státu povinnost dodržovat právní předpisy přijímajícího státu o evidenci cizinců;
- vydávat cestovní pasy nebo jiné cestovní doklady občanům vysílařského státu, prodlužovat jejich platnost, provádět změny, případně je odnáimat nebo zadírat,
- vydávat vizu osobám, které si přejí cestovat do vysílařského státu.

Článek 11

Funkce týkající se předávání dokumentů

Konzulární úředníci mají právo předávat občanům vysílařského státu, kteří mají stálé bydliště nebo sídlo na území přijímajícího státu, soudní nebo námořní soudní listiny z vysílařského státu.

Tito občané mají právo odmítnout tyto listiny přijmout; v tomto případě je však konzulární úředník upozornit na právní důsledky tohoto odmítnutí.

Článek 12

Notářské funkce

1. Konzulární úředník může v souladu s právními předpisy přijímajícího státu vykonávat na konzulárních úřadech, ve svém sídle nebo v bytě občanů vysílařského státu, jakož i na palubě lodí a letadel, které nesou vlajku vysílařského státu tyto úkony.

- přijímat, vyhotovovat a ověřovat listiny s prohlášením občanů vysílařského státu,
- přijímat, sepsovat a ověřovat závěti nebo jiná prohlášení, týkající se dědictví pro občany vysílařského státu,
- přijímat, vyhotovovat a ověřovat listiny, týkající se jiných právních záležitostí občanů vysílařského státu, mají-li mít právní účinky mimo území přijímajícího státu a netýkají-li se neplatnosti, nacházejících se na území tohoto státu nebo věcných práv, která by je zatěžovala;

- d) legalizovat listiny, ověřovat podpisy na listinách občanů vysílačského státu a podpisy a razítka na úředních a právních dokumentech vysílačského státu;
- e) oveřovat opisy, překlady a části listin na žádost občanů vysílačského státu;
- f) ověřovat podpisy a razítka na listinách justičních nebo jiných orgánů přijímajícího státu;
- g) přijímat do úschovy listiny a majetek občanů vysílačského státu nebo dokumenty a majetek, jež je jim určen.

2. Listiny uvedené v odstavcích 1 a) a 1 e) tohoto článku mají v přijímajícím státě stejnou právní průkaznou platnost jako ověřené nebo legalizované doklady nebo ty doklady, jež jsou potvrzeny příslušnými orgány nebo justičními orgány tohoto státu.

Článek 13

Funkce týkající se občanského stavu

1. Konzulární úředníci mají právo registrovat narození, občanství, sňatky a úmrť občanů vysílačského státu v souladu s jeho právnimi předpisy stejně jako zasílat příslušná potvrzení o těchto skutečnostech.

2. Registrace, již se týká odstaver 1 tohoto článku nezavazuje dotyčné osoby povinnosti činit prohlášení, vyžadovaná právními předpisy přijímajícího státu.

3. Příslušné místní úřady přijímajícího státu nepřidělují informaci konzulární úřad o úmrti občana vysílačského státu.

Článek 14

Funkce týkající se dědictví

1. V případě úmrti občana vysílačského státu na území státu přijímajícího oznamí příslušné úřady tohoto státu neprodleně konzulárnímu úřadu vysílačského státu všechny informace o dědictví po zemřulém, iž má k dispozici.

2. Příslušné úřady přijímajícího státu jsou povinny neodkladně informovat konzulární úřad vysílačského státu, existuje-li domněnka, že občan vysílačského státu má nárok na dědictví, nacházející se na území přijímajícího státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu, na jehož území se nachází dědictví po občanu vysílačského státu, podniknou opatření k zajištění pozůstatosti v souladu s právními předpisy přijímajícího státu a sdělí konzulárnímu úřadu, jaké opatření byla učiněna.

4. Konzulární úředník může být přítomen při inventarizaci a zajištování majetku, uvedeného

v odstavci 3 tohoto článku, jakož i účastnit se při uplatňování dědičkých práv občanů vysílačského státu. Konzulární úředník rovněž může požádat orgány přijímajícího státu, aby uvedená opatření byla učiněna.

5. Zemřelí občan vysílačského státu během přechodného pobytu na území přijímajícího státu, jeho osobní potřeby a jeho peněžní částky budou bez jakýchkoli formalit předány konzulárnímu úřadu vysílačského státu s výjimkou všeho, co bylo získáno v přijímajícím státě a co podléhá zákazu vývozu v době úmrtí.

6. Občané vysílačského státu mají v přijímajícím státě při uplatňování dědičkých práv stejná práva jako občané tohoto státu.

Článek 15

Funkce týkající se námořní dopravy

1. Konzulární úředník může poskytovat pomoc a podporu lodím vysílačského státu, které se na území přistavech jeho konzulárního obvodu nebo v příslušném orgánu přijímajícího státu s nimi budou na jeho žádost smlouvacovat.

2. Poté, když je loď vysílačského státu povolen volný styk s pobřežím, konzulární úředník ji může navštěvovat, ověřovat lodní doklady, iakož i doklady týkající se nákladu, účelu plavby a dokumenty o událostech na palubě lodi. S výhradou pravomoci orgánu přijímajícího státu a v souladu s předpisy vysílačského státu má rovněž právo činit opatření, potřebná k zajištění pořádku a kázně na lodi.

3. Konzulární úředník může, v rozsahu, v němž to umožňují právní předpisy přijímajícího státu, doprovázet členy posádky při stísku s orgány tohoto státu, poskytovat jim pomoc a působit jako tlumočník.

4. V případě havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání lodi vysílačského státu ve vnitřních nebo pobřežních vodách přijímajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom neodkladně uvědomí konzulární úřad, který je nejbliže místo nehody a budou informovat o opatřeních, přijatých k záchrane a zajištění lodi, posádky, cestujících, nákladů, zásob a jiného majetku. Tyto orgány také poskytnou konzulárnímu úředníkovi nezbytnou podporu při členení opatření, nutných v důsledku havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání. Jestliže to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu, pozvou příslušné orgány přijímajícího státu konzulárního úředníka k účasti na vyšetřování příčin havárie, najetí na mělčinu nebo ztroskotání. Konzulární úředníci mohou požádat orgány přijímajícího státu, aby učinily opatření k záchrane a zajištění lodi, posádky, cestujících, nákladů, zásob a jiného majetku.

5. Jestliže vlastník nebo provozovatel havarované lodi nebo lodi, která najela na mělčinu nebo ztroskotala, nebo jakákoli jiná osoba, oprávněná jednat jeho jménem, nemůže učinit nutná opatření týkající se lodí, nákladu, jejichž zásob nebo jiného majetku, konzulární úředník může učinit tato opatření jménem vlastníka, provozovatele nebo oprávněné osoby Konzulární úředník může také učinit opatření, týkající se jakýchkoliv předmětů, náležejících občanu vysílačitého státu, které pocházejí z nákladu nebo zásob, dopravených do přístavu nebo nalezených na pobřeží, v blízkosti pobřeží nebo nalízájících se na ztroskotané lodi. Za tuto lodi nebo náklad nebo její zásoby nebude vybrán žádný celní poplatek kromě případu, kdy byly dány ke spotřebování nebo využity v přijímacím státě.

6. Ustanovení odstavce 4 a 5 tohoto článku se použije rovněž v případě majetku občana vysílačitého státu, nalízájícího se na lodi třetího státu.

7. V případě, kdy orgány přijímacího státu zamýšlejí ve své pravomoci učinit na lodi vysílačitého státu opatření, týkající se jejich trestné právní jurisdikce, uvědomí o tom předem konzulární úřad, aby konzulární úředník mohl být přistoupen provadění těchto opatření anebo trestního stíhání. Jestliže v nalehavých případech nebylo předhězné informování konzulárního úřadu možné a konzulární úředník nebyl při provádění těchto opatření přítomen, budou orgány přijímacího státu neprodrome informovat konzulární úřad o přijatých opatřeních. Konzulární úřad bude informován i v případě, kdy členové posádky lodi budou vyšetřováni orgány přijímacího státu.

Ustanovení tohoto článku se nevztahuje na celou, zdravotnickou a pasovou kontrolu.

8. Konzulární úředník má právo v souladu s právními předpisy vysílačitého státu přijímat jakékoli prohlášení a vystavovat jakékoli dokumenty, týkající se:

- a) zapisování nebo výmažu lodi z rejstříku vysílačitého státu,
- b) nakupu cizích lodí, určených k zapsání do rejstříku vysílačitého státu nebo prodeje lodi tohoto státu v cizině,
- c) vybavení nebo stažení zařízení z lodi, zapsané v rejstříku vysílačitého státu,
- d) ztráty nebo havária lodi, zapsané v rejstříku vysílačitého státu.

9. Ustanovení tohoto článku se nevztahuje na válečné lodi.

Článek 16

Funkce týkající se letecké dopravy

Článek 15 této úmluvy se přiměřeně vztahuje též na letadla vysílačitého státu.

HLAVA III

Imunity a výsady konzulárních úřadů

Článek 17

Používání státního znaku, státní vlajky a označení konzulárního úřadu

1. Na sídle konzulárního úřadu může být umístěn státní znak vysílačitého státu a označení konzulárního úřadu v jazyce vysílačitého i přijímacího státu.

2. Na sídle konzulárního úřadu může být vyvěšena vlajka vysílačitého státu. Vlajka tohoto státu může být též používána na dopravních prostředcích, užívaných vedoucím konzulárního úřadu při výkonu jeho úředních funkcí.

Článek 18

Nedotknutelnost konzulárních místnosti, majetku a dopravních prostředků konzulárního úřadu a rezidence vedoucího konzulárního úřadu

1. Konzulární místnosti a rezidence vedoucího konzulárního úřadu jsou nedotknutelné.

Orgány přijímacího státu do nich nemohou vstoupit bez předchozího souhlasu vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílačitého státu.

2. Přijímací stát je povinen podniknout veškerá nutná opatření, aby zabránil násilnému vniknutí do konzulárních místností nebo do rezidence vedoucího konzulárního úřadu a zabránil jejich poškození, narušování činnosti konzulárního úřadu nebo snižování jeho důstojnosti.

3. Dopravní prostředky a veškerý majetek, určený výlučně k výkonu konzulárních funkcí, i když není ve vlastnictví vysílačitého státu, nemůže být zabaven, zajistěn ani podroben exekučnímu řízení. Dopravní prostředky, které se nacházejí mimo konzulární místnosti, rovněž nemohou být podrobeny prohlídce bez předhězného souhlasu vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílačitého státu.

Článek 19

Daňové osvobození místnosti a bytu

1. Nemovitosti, které jsou vlastnictvím vysílačitého státu nebo jeho jménem najaty, určené pro výkon konzulárních funkcí nebo sloužící jako byty konzulárních úředníků a zaměstnanců, jsou osvobozeny od daní a všech poplatků s výjimkou poplatků za poskytnuté služby.

2. Daňové osvobození, uvedené v odstavci 1 tohoto článku, se nevztahuje na tyto daně a poplatky, jestliže podle právního řádu přijímacího státu mají být placeny osobou, která vstoupila do smluvního poměru s vysílačním státem, nebo osobou, jednající jeho jménem.

Článek 20

Nedotknutelnost konzulárních archivů

Konzulární archivy jsou vždy a bez ohledu na to, kde se nalézají, nedotknutelné.

Článek 21

Svoboda spojení

1. Přijímající stát povolí a usnadní konzulárním úřadům vysílačského státu svobodu spojení s jejich vládou, jakož i s diplomatickými misiony a jinými konzulárními úřady tohoto státu, kdekoliv se nacházejí. Za tím účelem mohou konzulární úřady využívat všech veřejných spojovacích prostředků, diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kodovaných nebo šifrovaných zpráv. Konzulární úřad může zřídit a používat rádiovou vysílač stanicí jen po předchozím výslovném souhlasu přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná.

3. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo.

4. Konzulární zavazadlo a části, které je tvoří, musí být zapečetěny a opatřeny vnějším viditelným označením jejich povahy a mohou obsahovat pouze úřední korespondenci nebo dokumenty a předměty, týkající se výlučně činnosti konzulárního úřadu.

5. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou, označující jeho postavení a počet zásilek, tvořících konzulární zavazadlo. Konzulární kurýrem může být pouze občan vysílačského státu. Při výkonu svých funkcí je konzulární kurýr pod ochranou přijímajícího státu. Požívá osobní nedotknutelnost a nesmí být zadržen, vzat do vazby nebo podrobен jakýmkoli jiným opatřením, omezujičím jeho osobní svobodu.

6. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo letadla. Kapitán musí být vybaven úřední listinou s uvedením počtu zásilek, tvořících konzulární zavazadlo, avšak nebude povázáván za konzulárního kurýra. Konzulární úředník může konzulární zavazadlo od kapitána lodi nebo letadla přímo a volně převzít a může mu takové zavazadlo volně předat.

Článek 22

Spojení s občany vysílačského státu a jejich ochrana

1. Konzulární úředníci jsou oprávněni ve svém konzulárním obvodu navázat spojení s občany vysílačského státu, navštěvovat je a poskytovat jim pomoc a podporu. Občané vysílačského státu mají rovněž právo na spojení s konzulárními úředníky a přístup k nim.

2. V případě jakéhokoliv omezení osobní svobody občana vysílačského státu bude konzulární úřad neprodleně informován příslušným orgánem přijímajícího státu.

3. Konzulární úředník může navštěvovat občana vysílačského státu, jehož osobní svoboda byla jakýmkoliv způsobem omezena, a být s ním ve styku za podmínek, stanovených právnimi předpisy přijímajícího státu.

Článek 23

Styk s orgány přijímajícího státu

Konzulární úředníci se mohou v souladu s touto úmluvou a s právnimi předpisy přijímajícího státu při výkonu svých funkcí obracet přímo na příslušné místní orgány v jejich konzulárním obvodu i na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu.

Článek 24

Konzulární poplatky

Konzulární úřady mohou za provedený výkon konzulárních funkcí vybrat na území přijímajícího státu poplatky v souladu s právnimi předpisy vysílačského státu. Částky vykraňené za tuto činnost, budou v přijímajícím státě osvobozeny od daní a poplatků.

HLAVA IV

Výhody, výsady a imunity členů konzulárního úřadu

Článek 25

Svoboda pohybu

S výhledou právních předpisů o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo upraven zvláštními nařízeními z důvodu bezpečnosti státu nebo veřejného zájmu, zajistí přijímající stát členům konzulárního úřadu svobodu pohybu na svém území.

Článek 26

Osobní nedotknutelnost

Konzulární úředníci, zaměstnanci konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci požívají osobní nedotknutelnost. Nemohou být zatčeni nebo zadrženi žádným způsobem. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby, uvedené v článku 36 této úmluvy.

Článek 27

Vynětí konzulárního úředníka z jurisdikce přijímajícího státu

1. Konzulární úředník je vyňat z trutníjurisdikce přijímajícího státu je rovněž vyňat z jeho civilně právní a správní jurisdikce s výjimkou.

- a) věcné žaloby, týkající se soukromé němovnosti na území přijímacího státu, ledaže ji vlastní v zastoupení vysílačského státu pro úředný konzulárního úřadu,
- b) řízení týkající se dědictví v němž je konzulární úředník vykonavatelem poslední vůle, správce dědictví, dědilem nebo odkazovníkem jako soukromá osoba a nikoliv jako zmocněnec vysílačského státu,
- c) řízení vyplývající ze smlouvy, uzavřené konzulárním úředníkem, kterou výslovně nebo zřejmě uvedenou jakožto zástupce vysílačského státu,
- d) řízení zahájeno třetí osobou v případě škody, vzniklé v přijímacím státě z nehody způsobené vozidlem.

2 Vůči konzulárnímu úředníku nelze použít žádných donucovacích opatření s výjimkou případů, uvedených pod písmeny a), b), c) a d) odst. 1 tohoto článku a za předpokladu, že je lze uskutečnit, aniž by byla porušena nedočkatečnost jeho osoby nebo obydlí.

Článek 28

Vynětí zaměstnance konzulárního úřadu z jurisdikce přijímacího státu

Zaměstnanec konzulárního úřadu je vyňat z trestníjurisdikce přijímacího státu. Je rovněž vyňat z civilně právní a správní jurisdikce přijímacího státu pokud jde o činy při výkonu jeho úřední činnosti s výjimkou případů, uvedených pod písmeny a), b), c) a d) odst. 1 článku 27 této úmluvy. Toto ustanovení se nevztahuje na osoby, uvedené v článku 36 této umluvy.

Článek 29

Vynětí rodiných příslušníků z jurisdikce přijímacího státu

Vynětí z jurisdikce členů konzulárního úřadu podle článků 27 a 28 této úmluvy se odpovídajícím způsobem vztahuje i na jejich rodinné příslušníky.

Článek 30

Podávání svědectví

1 Konzulární úředník nemá povinnost vypovídat jako svědek před soudními nebo jinými příslušnými orgány přijímacího státu. Mohou odmítat podat svědectví o skutečnostech, týkajících se jejich úřední činnosti a předkládat úřední dokumenty nebo úřední korespondenci, vztahující se k jejich úřední činnosti.

2 Zaměstnanci konzulárního úřadu mohou být vyzváni, aby vypovídali jako svědci před soudními nebo jinými příslušnými orgány přijímacího státu. Mohou odmítat podat svědectví o skutečnostech, týkajících se jejich úřední činnosti a předkládat úřední dokumenty nebo úřední korespondenci, vztahující se k jejich úřední činnosti.

3. Ustanovení tohoto článku se vztahuje odnožitcům způsobem i na rodinné příslušníky členů konzulárního úřadu.

Článek 31

Osvobození od osobních služeb

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou v přijímacím státě osvobozeni od osobních a veřejných služeb všechno druhu.

Toto ustanovení se nevztahuje na osoby, uvedené v článku 36 této úmluvy.

Článek 32

Vynětí z registrace

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou osvobozeni od povinnosti stanovené právními předpisy přijímacího státu, týkající se registrace cizinců a obdobných požadavků vůči nim.

Článek 33

Osvobození od celních dávek

1 Přijímací stát ve shodě se svými právními předpisy a nařízeními povolí dovoz a poskytne osvobození od celních dávek a všech ostatních obdobných povinností pokud jde o předměty, určené pro

- a) úřední potřeby konzulárního úřadu,
- b) osoby potřebu konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků včetně předních, určených k jejich vybavení; spořební předměty nesmějí překročit množství, nutné pro jejich přímo spotřebu.

Tato osvobození se nevztahuje na nákladů na skladování, přepravu a podobné služby.

2 Konzulární zaměstnanci budou požívat výsad a osvobození, uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku pokud jde o předměty, dovezené při jejich počátečním zařízení.

3 Osobní zavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků jsou osvobozena od celní kontroly. Mohou být kontrolována jen tehdy, existují-li závažné důvody vedoucí k domněnce, že obsahují jiné předměty než ty, které jsou uvedeny v odst. 1 písm. b) tohoto článku, nebo předměty, které právní předpisy přijímacího státu zakazují využívat nebo dovážet nebo podléhat karanténě. V těchto případech se musí kontrola provést za přítomnosti dolyčného konzulárního úředníka nebo rodinného příslušníka.

Článek 34

Danové osvobození

1 Konzulární úředníci a zaměstnanci konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci jsou osvobozeni od všech daní a poplatků osobních a veřejných, celostátních, oblastních a místních s výjimkou.

- a) nepřímých daní, obvykle zahrnutých do ceny zboží nebo služeb,
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí, nalézajících se na území přijímacího státu, s výhradou ustanovení článku 19,
- c) pozůstatkových nebo dědictvích poplatků a poplatků z převodu majetku, s výhradou ustanovení článku 35 písmene b),
- d) daní a poplatku z jakýchkoliv příjmů, získaných v přijímacím státě, s výjimkou příjmů z jejich úřední činnosti,
- e) registračních, soudních, hypotečních a kolkových poplatků, s výjimkou ustanovení článku 19.

2. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž platy nejsou v přijímacím státě osvobozeny od daně z příjmu, musí plnit povinnost, vyplývající z právních předpisů tohoto státu, pokud jde o placení daně z příjmu

Článek 35

Osvobození poskytovaná v případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka

V případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka přijímací stát:

- a) povolí vývoz movitého majetku zemnulého s výjimkou majetku, jehož nabyl v přijímacím státě a na který se v době úmrtí vztahuje zakaz vývozu;
- b) osvobodi jej od daní a dávek a od všech jiných podobných poplatků za podmínky, že tento majetek byl na území přijímacího státu pouze v souvislosti s pobytom zemnulého v tomto státě jakožto člena konzulárního úřadu.

Článek 36

Výjimky z výsad a imunit

Výsady a imunity, uvedené v této úmluvě, s výjimkou odstavce 2 a 3 článku 30 a článku 35, se nevztahují na zaměstnance konzulárního úřadu a na rodinné příslušníky člena konzulárního úřadu, pokud jsou občany přijímacího státu anebo v něm mají trvalé bydliště.

Článek 37

Vzdání se výsad a imunit

1. Vysílači stát se může zdíři imunit a výsad, uvedených v článcích 26, 27, 28, 29, 30 a 31 pro členy konzulárního úřadu.

2. Vzdání se výsad a imunit musí být ve všech případech, s výjimkou případu uvedeného v odstavci 3 tohoto článku, výslovně a musí být sděleno přijímacímu státu písemně.

3. Jestliže člen konzulárního úřadu zažádá ihzení ve věci, v něž by požíval vynětí z jurisdikce podle článku 27 odst. 1 a článku 28, nemůže se odvolávat na vynětí z jurisdikce, týkající se jakékoli protižádoby, související se žalobou hlavní.

4. Vzdal se vynětí z jurisdikce ve věci civilní nebo správní neznamená vzdát se tím i imunity pokud jde o exekuční výkon rozsudku, pro který je třeba zříci se imunity zvlášť.

Článek 38

Začátek a konec konzulárních výsad a imunit

1. Členové konzulárního úřadu požívají výsad a imunit, uvedených v této úmluvě, od doby překročení hranic přijímacího státu za účelem převzetí svého úřadu, nebo, pokud se jde o nacházejí na jeho území, od doby, kdy se újmnou funkce na konzulárním úřadě

2. Rodinní příslušníci člena konzulárního úřadu požívají výsad, uvedených v této úmluvě.

- a) od doby, kdy člen konzulárního úřadu začne požívat výsad a imunit podle odst. 1,
- b) od doby překročení hranic přijímacího státu, jestliže vstoupili na jeho území později, než je uvedeno pod písmenem a),
- c) od doby, kdy se stali rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu, jestliže se jimi stali později než je uvedeno pod písmenem a) a b).

3. Když skončí činnost člena konzulárního úřadu, přestává požívat i svých výsad a imunit a výsady a imunity jeho rodinných příslušníků končí v době, kdy tato osoba opustí území přijímacího státu nebo po uplynutí přiměřené lhůty k tomu určené

Výsady a imunity konzulárních zaměstnanců, kteří jsou občany přijímacího státu nebo občany vysílačského státu, kteří mají trvalé bydliště v přijímacím státě, končí v době, kdy tato osoba přestane být zaměstnancem konzulárního úřadu

4. Výsady, poskytované rodinným příslušníkům, končí také v době, kdy přestali být rodinnými příslušníky člena konzulárního úřadu.

5. V případě úmrtí člena konzulárního úřadu jeho rodinní příslušníci i nadále požívají výsad a imunit, poskytovaných jím touto úmluvou, až do doby, kdy opustí území přijímacího státu nebo do uplynutí přiměřené lhůty, která byla k tomu účelu určena.

6. Pokud jde o úkony, provedené členy konzulárního úřadu při výkonu jejich úředních funkcí, potrvá jejich vynětí z jurisdikce přijímacího státu bez časového omezení.

Článek 39**Zachovávání právních předpisů přijímajícího státu**

1 Bez újmy na jejich imunitách a výsadách, uvedených v této úmluvě, je povinností všech osob, které těchto výsad a imunit požívají, dbát právních předpisů přijímajícího státu.

2 Konzulární místnosti nebudou používány způsobem, který je neslučitelný s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 40**Pojištění o civilní odpovědnosti**

Pro všechny dopravní prostředky ve vlastnictví vysílajícího statu, používané konzulárními úřady, jakož i pro všechny dopravní prostředky členů konzulárního úřadu nebo jejich rodinných příslušníků je povinné pojistění proti škodám, způsobeným třetím osobám.

HLAVA V**Závěrečná ustanovení****Článek 41**

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Nabývá platnosti třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin, které bude provedena v Praze.

2. Tato Úmluva zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců počítané ode dne, kdy jedna ze smluvních stran písemně sdělí druhé smluvní straně výpověď Úmluvy.

Na důkaz toho zmocnenci obou smluvních stran tuto Úmluvu podepsali a opatřili pečetěmi.

Dáno v Havani dne 7 dubna 1973 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a španělském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou
socialistickou republiku:

Ing. Miloslav Hrúza v. r.

Za
Kubánskou republiku:

Dr. Pelegrin Torras de la Luz v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNICH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředními výbory Odborového svazu pracovníků železnic a Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, výnos ze dne 10. prosince 1974 č. 26 745 o úpravě nástupních platů absolventů škol v organizacích v působnosti federálního ministerstva dopravy.

Výnos se vztahuje na absolventy škol, kteří poprvé vstupují do pracovního poměru v organizacích v oboru působnosti federálního ministerstva dopravy s výjimkou organizací, ve kterých se na základě rozhodnutí tohoto ministerstva uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR ze dne 4. července 1974 č. 193 o zásadách a postupu racionalizace práce a mzdrových soustav v dalsích odvětvích.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. prosince 1974, lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd), u organizací, na které se vztahuje a bude uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 2/1975.

Tímto výnosem se zrušuje:

- směrnice pro stanovení nástupních platů absolventů vysokých, středních odborných a středních všeobecně vzdělávacích škol po vstupu do pracovního poměru čj 25 825/65-21 (Věstník ministerstva dopravy č. 14/1965);
- příloha 3 (nástupní platy absolventů škol) k výnosu ministerstva dopravy ze dne 18 března 1967 č. 11 609,67-21 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy (Věstník ministerstva dopravy č. 7/1967; reg. v částce 16/1967 Sb.)

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy a ministerstvem zdravotnictví republik podle § 27 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, Seznam povolených přípravků na ochranu rostlin 1974.

Tento seznam obsahuje výčet všech povolených přípravků k hubení škůdců a chorob rostlin a plevelů, které je možno v ČSSR používat a uvádět do oběhu. Seznam uvádí základní údaje o možnosti použití přípravků, zařazuje je podle předpisů o jedech a látkách škodlivých zdraví a podle účinků na včely. Tyto údaje jsou závazné pro prodej a použití přípravků.

Výrobci přípravků, jakož i obchodní a dovozní organizace a vydavatelé metodických pokynů jsou povinni dát do souladu s tímto seznamem návody a jiné pokyny k použití těchto přípravků.

Dle seznamu lze nahlédnout na všechn okresních a krajských zemědělských správách, odborech vodního a lesního hospodářství a zemědělství ONV a KNV, pobočkách Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, u okresních a krajských hygieniků, orgánů rostlinolékařské služby, zemědělských nákupních a zásobovacích závodů a podniků, na federálním ministerstvu zemědělství a výživy a ministerstvích zemědělství a výživy a zdravotnictví republik.

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a v návaznosti na vyhlášku č. 77/1968 Sb., o platovém řádu pro pracovníky orgánů státní správy, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a se Slovenským výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu výnos čj. V 8191/74-7200 ze dne 29. prosince 1974 o nomenklatuře funkcí a základních platů pro odborné a administrativní (technickohospodářské) pracovníky v zařízeních sociálního zabezpečení.

Výnos platí pro pracovníky ústavů sociální péče, postupně se zřizujících okresních a krajských ústavů sociálních služeb a pro pracovníky krajských a okresních národních výborů, kteří se zabývají výkonem sociálních služeb (v zálohovaném nebo jiném zařízení rozpočtové kapitoly 28).

Jde o dílčí platovou úpravu vydanou s účinností od 1. 1. 1975 v návaznosti na obdobnou platovou úpravu zavedenou od 1. 7. 1974 pro správní aparát národních výborů. Výnos bude uveřejněn v částce 2/1975 Zpravodaje ministerstva práce a sociálních věcí SSR. Lze do něj nahlédnout na ministerstvu práce a sociálních věcí SSR, v odborech sociálních věcí a pracovních sil okresních národních výborů a v odborech sociálních věcí a pracovních sil krajských národních výborů.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky — hlavní hygienik Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány výnos ze dne 20. 7. 1974 č. Z-6316/1974-B/3 07 o ochraně zdraví před nepříznivými účinky benzenu.

Tímto výnosem se zrušují ustanovení směrnic č. 28/1962 Hygienických předpisů (sv. 24) o používání tetrachlórometanu, metylchloridu a benzenu, pokud se týkají používání benzenu a připravků obsahujících benzen.

Výnos je uveřejněn v částce 16—17/1974 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něj nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, odborech zdravotnictví KNV, odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUW

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznámuje, že dne 14. září 1974 byla v Praze podepsána mnohostranná Dohoda o organizaci referenčních center pro kmeny virů, bakterií a fágů, jim odpovídajících antigenů i kontrolních sér, jakož i některých laboratorních chemikalií.

Dohoda na základě článku 8 vstoupila v platnost dnem 13. prosince 1974 a tímto dnem vstoupila rovněž v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznámuje, že dne 24. října 1974 byl v Praze podepsán Protokol na rok 1975 k Dlouhodobé dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Španělska o obchodních stycích.

Protokol vstoupil na základě článku V v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1975 a bude platit do 31. prosince 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznámuje, že dne 2. prosince 1974 byl v Kábulu podepsán Protokol na obchodní rok 1974/75 k Obchodní dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Afgánskou republikou ze dne 5. listopadu 1968.

Protokol vstoupil na základě článku 3 v platnost dnem podpisu s účinností od 13. října 1974 a bude platit do dne 12. října 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznámuje, že dne 13. prosince 1973 byla v Moskvě podepsána Dohoda o zřízení Mezinárodního hospodářského sdružení pro výrobu technologického zařízení pro textilní průmysl „Intertex-tílmus“

Dohoda vstoupila v platnost na základě článku 24 dnem 24. září 1974.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznámuje, že dne 20. prosince 1974 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Čínské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1975.

Dohoda vstoupila na základě svého článku 7 v platnost dnem 1. ledna 1975.